

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/183/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618201902
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1618201902.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú Z. U., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov M. U., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom B., R. ul. č. XXX/XX a H. U., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom U. P., G. - kúpele č. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné otca na maloletú Z. U., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 160 Eur mesačne na sumu 340 Eur mesačne, počnúc 01.09.2018, ktoré výživné bude zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.09.2018 do 30.09.2020 vo výške 4500 Eur je otec povinný uhradiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti toho rozhodnutia.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok tunajšieho súdu č. 8P/192/2014-75 zo dňa 06.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/39/2016-96 zo dňa 27.09.2016 v časti výroku o výživnom pre maloletú Simonu.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21.06.2018 sa matka domáhala zvýšenia výživného pre maloletú Z. zo sumy 160 Eur mesačne na sumu 260 Eur mesačne počnúc 01.09.2018. Matka svoj návrh na zvýšenie výživného odôvodnila skutočnosťou, že od poslednej úpravy výživného uplynul značný čas, za túto dobu sa zmenili pomery u maloletej Z.. Vyjadrila sa, že od septembra 2018 nastupuje maloletá na druhý stupeň základnej školy, pričom maloletá začala navštevovať Spojenú školu sv. Františka Assiského v Malackách, čím matke stúpili náklady s cestovaním, kedy mesačne cestovné predstavuje suma 23 Eur. Matka uviedla, že maloletá je zdravá, stravuje sa v škole s mesačným výdavkom vo výške 23 Eur, poplatok za ZRPŠ predstavuje suma 40 Eur na školský rok, maloletá chodí na súkromné doučovanie anglického jazyka s poplatkom 15 Eur týždenne/hodina, navštevuje spevácky krúžok, maloletej dáva vreckové v sume 10 Eur mesačne a platí jej životnú poisťku v sume 16,37 Eur mesačne. Matka uviedla, že ona sama je na čiastočnom invalidnom dôchodku kvôli zdravotným problémom s chrbticou, poberá invalidný dôchodok vo výške 155,60 Eur, okrem toho na zabezpečenie potrieb maloletej je zamestnaná ako upratovačka s príjmom 480 Eur brutto mesačne. Uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí sú starobnými dôchodcami, na domácnosť im prispieva sumou 150 Eur mesačne, okrem maloletej nemá žiadne ďalšie vyživovacie povinnosti. Uviedla, že otec sa o maloletú Z. nezaujíma a okrem súdom stanoveného výživného vymáhaného prostredníctvom

súdneho exekútora maloletej ničím iným neprispieva, a to ani k osobným sviatkom maloletej resp. k sviatkom v roku.

2. Dňa 21.09.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené písomné vyjadrenie otca vo veci. Vo svojom vyjadrení otec uviedol, že s návrhom matky na zvýšenie výživného na maloletú nesúhlasí, nakoľko má za to, že tunajší nedostatočne preveril finančné pomery rodičov, kedy sa jeho príjem síce zvýšil, ale pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej I. U., nar. XX.XX.XXXX vo výške 340 Eur a zvýšila sa mu vyživovacia povinnosť k H. U., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 90 Eur na sumu 120 Eur mesačne. Otec uviedol, že s matkou maloletej nekomunikuje a má za to, že matka maloletej Z. vo svojom návrhu zavádza a pracuje u zamestnávateľa na inej pracovnej pozícii ako upratovačka, nakoľko v prípade, ak trpí navrhovateľka na zdravotné problémy s chrbticou, daná pracovná pozícia upratovačky vyžaduje fyzickú aktivitu nezlučiteľnú s takýmto zdravotným stavom. Uviedol, že s ním matka maloletej Z. žiadnym spôsobom nekomunikuje, čo ho núti získavať informácie od iných ľudí, pričom každý mesiac sa na maloletú informuje u svojich rodičov a sestry. Vyjadril sa, že maloletá Z. má zakázané komunikovať s ním, a rovnako má zakázané navštevovať jeho rodičov (rodičov otca), pričom v prípade, ak by s ním matka maloletej komunikovala a umožnila stretávať sa s maloletou, vedel by maloletej kúpiť veci, ktoré maloletá potrebuje. Otec uviedol, že jeho výdavky predstavuje poplatok za ubytovňu v Bratislave v sume 8,72 Eur mesačne, cestovné do zamestnania v sume 99 Eur mesačne, splátka v sume 134 Eur mesačne, príspevok otcovi na bývanie v sume 110 Eur mesačne, vyživovacia povinnosť k maloletej I. v sume 340 Eur mesačne a k H. v sume 120 Eur mesačne.

Záverom svojho podania uviedol, že návrh matky považuje za neopodstatnený, a účelový na zvýšenie životnej úrovne navrhovateľky a nie pre potreby maloletej Z..

3. Matka na pojednávaní dňa 06.10.2020 uviedla, že žiada o zvýšenie výživného pre maloletú Z. zo sumy 160 Eur mesačne na sumu 260 Eur mesačne počnúc podaním návrhu a následne od 01.09.2020 na sumu 340 Eur mesačne. Uviedla, že maloletá Z. od septembra 2020 navštevuje 7. ročník Spojenej školy, sv. Františka Assiského v Malackách, je zdravá, mala by však nosiť zubný strojček, ktorý si z finančného hľadiska nemôže matka dovoliť. Maloletá navštevuje tanečný krúžok s mesačným poplatkom v sume 10 Eur, okrem toho raz týždenne chodí na doučovanie z anglického jazyka so sumou 15 Eur na hodinu a raz týždenne na doučovanie z matematiky so sumou 10 Eur na hodinu. Matka uviedla, že je naďalej rozvedená, žije s maloletou Z. od apríla 2020 v podnájme s mesačným poplatkom vo výške 350 Eur, okrem toho platí koncesionárske poplatky a poplatok za internet. Vyjadrila sa, že otec sa s maloletou nestretáva, na výživu maloletej ničím iným neprispieva, výživné mu je strhávané súdnym exekútorom formou zrážok. Matka uviedla, že nesúhlasí s vyjadrením, že otcovi a jeho rodine bráni v kontakte s maloletou Z., uviedla, že komunikuje s rodičmi otca maloletej aj jeho sestrou, títo príbuzní sa o maloletú zaujímajú, komunikujú spolu a maloletá od nich dostáva darčeky. Vyjadrila sa, že asi pred dvoma rokmi jej otec napísal textovú správu, že by mal záujem stretnúť sa so Z., maloletá stretnutie odmietla, psychicky sa zrútila a po dohováraní od sestry otca maloletej jej sama maloletá uviedla, že otca nepozná, je pre ňu cudzí človek a stretnúť sa s ním nechce. Matka uviedla, že otca v súvislosti s dištančnou formou výučby počas obdobia šírenia nákazy COVID -19 oslovila vo veci zakúpenia počítača pre maloletú, tento však na kúpu neprispel. Vyjadrila sa, že čo sa týka výšky ňou požadovaného výživného, po nahliadnutí do súdneho spisu zistila, že otec uzavrel so svojou družkou veľmi rýchlo rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa zaviazal platiť na výživu ich spoločného dieťaťa výživné vo výške 340 Eur, pričom tvrdí, že spolu nežijú a o maloletú I. sa nezaujíma - matka uviedla, že má vedomosť o tom, že otec spolu so svojou družkou žijú od začiatku vzťahu, a rovnako uviedla, že otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k toho času plnoletému H..

4. Otec na danom pojednávaní uviedol, že s návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasí a vyjadrenia matky označil za klamstvo. Vyjadril sa, že má záujem stretávať sa s maloletou, ako dôkaz uviedol, že kontaktoval matku maloletej dňa 23.08.2017 a dňa 08.08.2018 formou textovej správy v tom zmysle, že maloletá Z. je u jeho sestry a že matka maloletej zakázala ísť ku otcovi a k otcovým rodičom, na čo matka žiadnym spôsobom nereagovala. Vyjadril sa, že v ten istý deň matke písal ďalšiu textovú správu, že si na druhý deň príde po maloletú, na čo matka znova nereagovala. Uviedol, že v prípade kúpy počítača pre maloletú informoval matku, že by vedel zohnať počítač pre maloletú za lacnejšiu sumu ako 450 Eur, na čo mu matka napísala nech nevymýšľa a prispeje v sume, ktorú uzná za vhodnú; otec uviedol, že na kúpu preto neprispel a urobí tak, až uvidí doklad o zakúpení konkrétneho počítača. Otec sa vyjadril, že je rozvedený, žije sám resp. v domácnosti svojich rodičov, pričom s matkou maloletej I. nežije. Uviedol, že považuje za prirodzené platiť na výživu dieťaťa vo veku 10 mesiacov sumu 340 Eur

mesačne, a na ziačku 7. ročníka výživným vo výške 160 Eur mesačne, pričom rozdiel nevidí v ničom. Uviedol, že sa s maloletou I. stretáva keď je doma, približne trikrát do mesiaca, keď má maloletá I. sviatky, dáva jej darčeky. Vyjadril sa, že vyživovacia povinnosť k toho času plnoletému H. mu zrušená súdom nebola, stále trvá, návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti nepodal, nakoľko tento musí podať samotný H., pričom však výživné H. už neplatí od doby, kedy H. ukončil štúdium na strednej škole (otec neuviedol ani na priamu otázku sudcu dátum), v štúdiu na vysokej škole ďalej nepokračoval.

5. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa so zvýšením výživného pre maloletú súhlasil, poukázal na skutočnosť, že od posledného určenia výživného prišlo k zmene pomerov u maloletej, výšku výživného ponechal na úvahu súdu.

6. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním účastníkov, oboznámil sa s potvrdeniami o návšteve školy maloletej zo dňa 29.10.2019 a dňa 24.09.2020, potvrdeniami o príjme rodičov, potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 23.10.2019 a 16.09.2020, obsahom spisu Okresného súdu Dolný Kubín č. 6C/1/2016, obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica č. 34P/114/2016, obsahom spisu Okresného súdu Malacky 8P/192/2014, ako aj ostatným obsahom spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletej Z. nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti, manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. 10C 4/2011- 32 zo dňa 31.05.2011, právoplatným dňa 06.07.2011, ktorým bola na čas po právoplatnosti rozsudku maloletá Z. zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 110 Eur mesačne.

Rozsudkom č. k. 8P/192/2014 - 75 zo dňa 06.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/39/2016 - 96 zo dňa 27.09.2016, právoplatným dňa 31.10.2016, Okresný súd Malacky zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej Z. zo sumy 110 Eur mesačne na sumu 160 Eur mesačne počnúc 01.09.2014.

V tom čase boli obaja rodičia maloletej Z. rozvedení, matka žila v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorým prispievala na domácnosť sumou 150 Eur mesačne, bola zamestnaná ako chyžná s príjmom od 299 Eur mesačne netto (v roku 2013) do 340 Eur mesačne netto (v roku 2015) Okrem toho poberala invalidný dôchodok vo výške od 139,30 Eur mesačne do 146,50 Eur mesačne. Otec takisto žil v domácnosti so svojimi rodičmi, na domácnosť im ničím neprispieval, bol štátnym zamestnancom s príjmom 776 Eur mesačne netto (r. 2013) až 834 Eur mesačne netto (v roku 2015). Matka inú vyživovaciu povinnosť nemala, otec mal vyživovaciu povinnosť k v tom čase maloletému H., vo výške 120 Eur mesačne (zvýšenej zo sumy 90 Eur mesačne, toto výživné mu bolo takisto strhávané zo mzdy formou exekúcie). V tom čase mal otec partnerku, ktorá bola gravidná.

Maloletá Z. bola žiačkou 2. triedy základnej školy, stravovala sa v škole, navštevovala školský klub, tanečný krúžok, mala zhoršený zdravotný stav - bola sledovaná v alergologickej ambulancii s celoročným užívaním liekov.

Otec sa s maloletou Z. nestretával, výživné platil prostredníctvom exekučných zrážok, okrem tohto maloletej Z. ničím iným neprispieval.

7. V súčasnosti je matka maloletej Z. aj naďalej rozvedená, žije od apríla 2020 s maloletou Z. v podnájme s mesačným poplatkom vo výške 350 Eur, okrem toho platí koncesionárske poplatky a poplatok za internet. Matka je od mesiaca máj 2020 zamestnaná v spoločnosti KOVIAN, s.r.o. s priemerným mesačným príjmom 514 Eur netto. Matka do mesiaca máj 2020 pracovala ako chyžná u zamestnávateľa Stanislav Kovarovič - Ubytovňa Záhoran s priemerným mesačným príjmom v roku 2017 vo výške 395,52 Eur netto, v roku 2018 vo výške 429,60 Eur netto, v roku 2019 vo výške 458 Eur a v roku 2020 vo výške 301 Eur netto .

Matka je na čiastočnom invalidnom dôchodku s 45 % poklesom pracovnej schopnosti, pričom je poberateľkou invalidného dôchodku. V období 07/2017 - 12/2017 poberala invalidný dôchodok mesačne vo výške 151,50 Eur brutto, v roku 2018 vo výške 155,60 Eur brutto, v roku 2019 vo výške 159,80 Eur brutto a v roku 2020 poberá invalidný dôchodok v mesačnej výške 164,50 Eur brutto.

8. Otec je v súčasnosti takisto naďalej rozvedený, žije na ubytovni s poplatkom 8,72 Eur a v domácnosti svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie sumou (podľa vlastného vyjadrenia) 110 Eur mesačne. Otec aj v súčasnosti pracuje ako štátny zamestnanec, s priemerným mesačným príjmom v roku 2016 (do mesiaca august vrátane) vo výške 1011,50 Eur a poberal daňový bonus na jedno dieťa, v roku 2017 vo výške 1130 Eur netto, v roku 2018 vo výške 1033,56 Eur netto, v roku 2019 vo výške 1245,78 Eur netto a v roku 2020 vo výške 1176,71 Eur netto. Otec poberal nemocenské dávky v roku

2017 vo výške 524,63 Eur, v roku 2018 vo výške 2410,05 Eur, v roku 2019 vo výške 3477,59 Eur a v roku 2020 vo výške 1823,41 Eur. Daňový bonus na jedno dieťa poberá otec doposiaľ. Otec má okrem vyživovacej povinnosti k maloletej Z. jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej I. U., nar. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. 36P/114/2016 - 48 zo dňa 21.10.2016, právoplatným dňa 16.12.2016 a vykonateľným dňa 18.11.2016, súd schválil dohodu rodičov maloletého dieťaťa, podľa ktorej bola maloletá I. zverená do osobnej starostlivosti matky - L. U., nar. XX.XX.XXXX, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej I. výživným vo výške 340 Eur mesačne.

Vyživovacia povinnosť otca k v súčasnosti plnoletému H. U., nar. XX.XX.XXXX, bola rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. 6C/1/2016 - 78 zo dňa 25.10.2016, právoplatným dňa 30.12.2016, zvýšená zo sumy 90 Eur mesačne na sumu 120 Eur mesačne. V čase rozhodovania súdu bol H. študentom štvrtého ročníka päťročného štúdia na hotelovej akadémii. Čo sa týka trvania tejto vyživovacej povinnosti otca k plnoletému H. súd vychádzal z obsahu spisu Okresného súdu Dolný Kubín č. 6C/1/2016 a tvrdení otca, keď zistil, že plnoletý H. v júni 2018 ukončil päťročné štúdium na Hotelovej akadémii v Dolnom Kubíne (v štúdiu ďalej nepokračoval), od ktorého momentu mu otec prestal platiť výživné. Na základe uvedeného súd vychádza z ustanovenia § 62 ods. 1 zákona o rodine, na základe, ktorého vyživovacia povinnosť otca prispievať na výživu H. vo výške 120 Eur k H. ukončením stredoškolského vzdelania, tým, že ďalej nepokračoval v štúdiu a nadobudol schopnosť sám sa živiť, od septembra 2018 zanikla. Z vyjadrovania otca na pojednávaní bolo zrejmé, že otec nemá záujem riadne objasniť, kedy plnoletý H. ukončil štúdium a či mu platí výživné - podľa vyjadrenia otca jeho vyživovacia povinnosť k tomuto dieťaťu trvá, pretože nebola zrušená súdnym rozhodnutím - aj napriek tejto skutočnosti otec potvrdil, že výživné na toto dieťa už neplatí (od ukončenia štúdia).

Na výživu maloletej Z. prispieva otec sumou 160 Eur mesačne, pričom zrážky sú mu vykonávané súdnym exekútorom. S maloletou Z. sa otec nestretáva, nekomunikuje s ňou, neprispieva na mimoriadne výdavky maloletej, nekupuje jej darčeky k sviatkom.

9. Maloletá Z. v súčasnosti navštevuje siedmy ročník Spojenej školy sv. Františka Assiského v Malackách, stravuje sa doma. Maloletá navštevuje tanečný krúžok s mesačným poplatkom v sume 10 Eur, okrem toho raz týždenne chodí na doučovanie z anglického jazyka so sumou 15 Eur/hodina a raz týždenne na doučovanie z matematiky so sumou 10 Eur/hodina. Maloletá je zdravá, mala by nosiť zubný strojček, ktorý si matka (podľa jej vyjadrenia) kvôli nedostatku financií nemôže dovoliť.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 4, veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

15. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

16. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Podľa § 78 ods. 1, veta prvá, Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

18. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

19. Podľa § 217 ods. 2 CSP, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

20. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

21. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

22. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu výživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990), teda všestranný vývoj a rozvoj maloletého dieťaťa.

23. Podľa článku 41 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, deti narodené v manželstve i mimo neho majú rovnaké práva.

24. Podľa článku 41 ods. 4 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

25. Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

26. Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú Z. je dôvodný. Od poslednej úpravy výživného pre maloletú Z. uplynulo 5 rokov, za toto obdobie sa zmenili pomery u maloletej - táto nastúpila na druhý stupeň základnej školy (v septembri 2018), je staršia, fyzicky vyspelejšia, jej potreby vzhľadom na plynutie doby úmerne k jej veku primerane vzrástli - pôvodné rozhodnutie o určení výživného pre maloletú je z doby, kedy bola maloletá v druhom ročníku základnej školy. Je teda nesporné, že potreby dvanásťročného dieťaťa v porovnaní s potrebami sedemročného dieťaťa, sú výrazne vyššie. Pôvodne určené výživné vo výške 160 Eur mesačne v súčasnosti a to nielen s poukazom na vek a vývoj dieťaťa, ale aj s poukazom na vývoj a rast životných nákladov v spoločnosti vôbec, už nepokrýva ani len základné potreby maloletého dieťa - takto určené výživné predstavuje príspevok otca na potreby dieťa vo výške 5,33 Eur za deň, z ktorej sumy matka nie je schopná zabezpečiť ani len základné potraviny pre maloletú, nieto ostatné potreby na všestranný rozvoj dieťaťa, zahŕňajúci nielen jeho výživu, ale aj kultúrne, športové a iné spoločenské potreby dieťaťa.

27. Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného, súd vychádzal z dvoch zásadných skutočností - jednak posudzoval v prvom rade zmenu pomerov u maloletej Z., ktorá nastala od posledného rozhodnutia o výživnom a to nástupom maloletej na druhý stupeň základnej školy, t. j. 01.09.2018, druhou podstatnou skutočnosťou ovplyvňujúcou stanovenie počiatku zvýšenia výživného bola zmena pomerov na strane otca, ktorému na základe premisy vychádzajúcej z ustanovenia § 62 ods. 1 zákona o rodine, odpadla

vyživovacia povinnosť k plnoletému H. U., nar. XX.XX.XXXX, a to nadobudnutím jeho schopnosti sám sa živiť. Nakoľko H. ukončil stredoškolské štúdium v júni 2018, v ďalšom vzdelávaní nepokračoval, ukončil svoju prípravu na budúce povolanie a nie je tzv. nezaopatreným dieťaťom, súd na základe tvrdení otca a berúc do úvahy, že dieťa má právo na prázdniny, vychádza z toho, že otcovi táto vyživovacia povinnosť zanikla k 1. septembru 2018, podľa vyjadrenia otca od tejto doby otec už výživné tomuto dieťaťu neplatí. Preto výživné otca k maloletej Z. zvýšil od 01.09.2018, teda od zmeny pomerov u maloletej Z., keď touto zmenou jednoznačne prišlo k nárastu potrieb maloletého dieťa - v súvislosti s náročnosťou školských povinností a zabezpečenia potrieb, veko dieťaťa.

28. Čo sa týka výšky výživného, pri jej ustálení súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, veku, zdravotného stavu oboch rodičov, zohľadnil výlučnú starostlivosť matky o maloletú, skutočnosť, že otec okrem výživného maloletej ničím iným neprispieva, zohľadnil vek dieťaťa, zmenu pomerov u maloletej jej nástupom na druhý stupeň základnej školy, zohľadnil návrh matky, zohľadnil ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k maloletej I. U., nar. XX.XX.XXXX.

29. Súd súbežne skúmal pomery oboch rodičov, ich majetkové a zárobné pomery, ako aj ich schopnosti a možnosti. Konštatuje, že matka zabezpečuje kompletnú a komplexnú starostlivosť o maloletú Z., pričom na pokrytie potrieb ich rodiny sa zamestnala (pracuje s príjmom cca 500 Eur mesačne aj napriek tomu, že je invalidnou dôchodkyňou s 45%-ným poklesom pracovnej schopnosti, v dôsledku ktorého poberá invalidný dôchodok). Otec pracuje ako štátny zamestnanec, jeho príjem sa oproti dobe, kedy bola naposledy upravovaná jeho vyživovacia povinnosť k maloletej Z. zvýšil o cca. 200 Eur mesačne, odpadla mu vyživovacia povinnosť k najstaršiemu dieťaťu - v súčasnosti už plnoletému H. a pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť - k maloletej I. U., nar. XX.XX.XXXX. Súd posudzoval aj vzťah otca k maloletej Z. s ohľadom na vzťah otca k svojim dvom ďalším deťom, pričom musí konštatovať, že otec sa o maloletú Z. nezaujíma, výživné na ňu platí prostredníctvom exekučných zrážok, keďže túto svoju povinnosť si v minulosti riadne neplnil, maloletej ničím iným neprispieva, ani drobným darčekom k sviatku dieťaťa resp. k sviatkom v roku - na rozdiel od ostatných svojich detí, kde potvrdil dobré vzťahy, u maloletej I. aj osobné návštevy a okrem výživného vo výške 340 Eur aj prispievanie navyše. Matka maloletej Z. poukázala na skutočnosť, že otec s matkou maloletej I. žije, o maloletú I. sa stará, určenie výživného pre maloletú I. bolo iba z dôvodu, aby otec mohol poukázať na svoju neschopnosť platiť výživné na maloletú Z. vo vyššej miere. Túto skutočnosť potvrdil aj najstarší syn otca H. v rámci konania o zvýšenie výživného pre neho a tomuto nasvedčuje aj poberanie daňového bonusu otca na jedno dieťa od narodenia maloletej I. doposiaľ.

30. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd skonštatoval, že otec je schopný platiť požadované výživné pre maloletú Z.. Sú konštatuje, že otec sám dobrovoľne súhlasil s určením výživného vo výške 340 Eur na maloletú I., v čase určenia výživného bola maloletá I. vo veku 10 mesiacov, z obsahu predmetného spisu ani z vyjadrenia otca nie je zrejmé, že by toto dieťa malo špecifické potreby, pre ktoré by bolo potrebné stanoviť výživné v takejto výške. Otec sám, dobrovoľne, z príjmu nižšieho ako v súčasnosti a pri dvoch ďalších vyživovacích povinnostiach, prehlásil, že je schopný platiť výživné pre toto dieťa vo výške 340 Eur mesačne. Súd je preto toho názoru, že výživné 340 Eur (tak, aby bolo zachované rovnocenné postavenie maloletých detí) je otec schopný platiť aj na maloletú Z., ktorá je okrem toho staršia od maloletej I. o osem rokov, má teda prirodzene potreby vyššie ako dieťa v súčasnosti vo veku 4 rokov, má zhoršený zdravotný stav, otec okrem toho má vyšší príjem cca o 300 Eur (zvýšenie mzdy cca o 200 Eur + odpadla otcovi vyživovacia povinnosť k H. vo výške 120 Eur). Preto výživné otca pre maloletú Z. zvýšil na uvedenú sumu. Aj keď matka žiadala zvýšiť výživné na sumu 260 Eur od 01.09.2018 a následne od 01.09.2020 na sumu 340 Eur, súd výživné na sumu 340 Eur zvýšil už od prvotnej zmeny pomerov u maloletej Z., teda od 01.09.2018 - otec už vtedy mal vyšší príjem a neplatil už výživné na plnoletého H., teda výživné pre maloletú Z. môže vykryť z tejto sumy.

Súd zároveň poukazuje aj na zjavne neprimeraný postoj otca k svojim maloletým deťom, kde otec okrem rozdielného výživného (na staršie dieťa bol ochotný platiť iba výživné o 180 Eur nižšie ako na oveľa mladšie dieťa), má aj rozdielny postoj a vzťah k deťom - pokiaľ sa podľa vlastného vyjadrenia s maloletou I. stretáva a prispieva jej aj darčekom (podľa názoru súdu s matkou maloletej I. žije v spoločnej domácnosti a o maloletú I. sa riadne stará), v prípade maloletej Z. o túto nejaví absolútne žiaden záujem (dva telefonáty resp. sms-správy so žiadosťou o stretnutie s maloletou Z. za posledné 4 roky, keď Z. okrem iného v tom čase trávila prázdniny u jeho sestry, súd nepovažuje za prejavenie záujmu o dieťa, ale iba o účelové konanie zo strany otca). Postoj otca k tomuto dieťaťu preukazuje aj skutočnosť, že otec nemal záujem ani len prispieť na kúpu počítača pre maloletú Z., aj keď ho matka dieťaťa o toto žiadala

a maloletá Z. v súčasnosti, v rámci dištančnej výučby na škole, je na výpočtovú techniku odkázaná - vyjadrenie otca, že by bol schopný zabezpečiť lacnejší počítač neobstoja - otcovi nič nebránilo tento zakúpiť a maloletej darovať, čo však otec neurobil a túto skutočnosť dal za vinu matke maloletej. Pokiaľ súd vychádza z doterajších konaní o úprave výšky výživného pre maloletú, pokiaľ matka požiadala o zvýšenie výživného pre maloletú, s týmto ani v jednom konaní nesúhlasil, matka bola nútená podať návrh na výkon exekúcie, pretože otec ani len neplnil svoju povinnosť tým, že by riadne platil súdom určené výživné dieťaťu.

Súd poukazuje na skutočnosť, že každé maloleté dieťa deti má právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť- žiadne dieťa nemôže trpieť za to, že jeho rodičia nekomunikujú, alebo nie sú v kontakte. Rodič má poskytovať starostlivosť v rovnakej miere všetkým svojim deťom.

31. Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako i v ich vzájomných súvislostiach konštatuje, že nárok maloletej Z. na zvýšenie výživného má dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním; je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene okolností najmä na strane maloletej Z. ako aj na strane otca, ktoré zakladajú nárok na zvýšenie vyživovacej povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, pričom súd upozorňuje, že sa nejedná iba o zmenu vo forme nástupu Z. na druhý stupeň základnej školy, ale najmä o celkovú vývojovú zmenu maloletého dieťaťa - Z. je staršia, rastie, jej potreby sú v súčasnosti vzhľadom na jej vek vyššie, zvýšili sa náklady na jej ošatenie a stravu, hygienu. Preto súd návrhu matky vyhovel a výživné na matkou požadovanú sumu zvýšil a to od tejto zistenej zmeny pomerov.

32. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ otec tvrdí, že mu matka nedovoľuje sa stretávať s maloletou Z., mal dostatok času podať na súd návrh na úpravu styku s maloletou, čo však otec doposiaľ neurobil. Súd takisto poukazuje na skutočnosť, že toto tvrdenie otca je ťažko uveriteľné, keďže maloletá je v pravidelnom kontakte s príbuznými otca - jeho sestrou, jeho rodičmi, trávi u nich prázdniny - ak by matka bránila maloletej v kontakte s otcom, nedovoľovala by ani kontakt dieťaťa s jeho ostatnou blízkou rodinou. Súd má zároveň za to, že otcovi nič nebráni k nadviazaniu kontaktu s maloletou, je iba na otcovi ako rodičovi, aby si vytvoril vzťah k maloletej. To, že otec pošle raz do roka textovú správu matke maloletej (naposledy v roku 2018), súd nepovažuje za skutočný záujem otca o maloletú Z..

33. Vzhľadom k takto určenému výživnému a dobe určenia výživného súd stanovil aj výšku zročného výživného pre maloletú Z. vo výške 4500 Eur (4 mesiace x 180 Eur + 12 mesiacov x 180 Eur + 9 mesiacov x 180 Eur) - rozdiel medzi výživným určeným od 01.09.2018 a doposiaľ určeným výživným).

34. Takto stanovenú výšku zročného výživného súd uložil otcovi uhradiť s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2, 3 CSP do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, keďže otec o možnosť splácania zročného výživného v splátkach nepožiadal, toto nenavrhol ani matka, a ani súd vzhľadom na doterajšie správanie sa otca k maloletej a vo vzťahu k podanému návrhu matky nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie splátok.

35. Podľa ustanovenia § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie súd zmenil rozsudok tunajšieho súdu č. 8P/192/2014- 75 zo dňa 06.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/39/2016- 96 zo dňa 27.09.2016 v časti výroku o výživnom pre maloletú Z..

37. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.